

Dictum

Artikel 6, leden 1 en 4, van richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen juncto artikel 13, lid 1, van richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en tot wijziging en intrekking van richtlijnen 2001/77/EG en 2003/30/EG, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2015/1513 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale regeling volgens welke een vergunningsaanvraag voor de vervanging van methaangas als energiebron voor een elektriciteitscentrale die uitstoot in de atmosfeer teweegbrengt, door een stof die voortkomt uit de chemische behandeling van afgewerkte plantaardige oliën, moet worden geweigerd op grond dat deze stof niet is opgenomen in de lijst van de daartoe toegestane categorieën van biomassa-brandstoffen en dat deze lijst slechts kan worden gewijzigd bij ministerieel besluit waarvan de vaststellingsprocedure niet is gecoördineerd met de administratieve vergunningsprocedure voor het gebruik van deze stof als brandstof, indien de lidstaat zonder een kennelijke beoordelingsfout tot de slotsom kon komen dat niet is aangetoond dat het gebruik van deze plantaardige olie in dergelijke omstandigheden aan de voorwaarden van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2008/98 voldoet en met name dat dit gebruik geen schadelijke gevolgen voor het milieu en de menselijke gezondheid heeft. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of dit in het hoofdgeding het geval is.

(¹) PB C 240 van 9.7.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 7 november 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale ordinario di Roma - Italië) – Adriano Guaitoli e.a./easyJet Airline Co. Ltd

(Zaak C-213/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken – Verordening (EU) nr. 1215/2012 – Artikel 7, punt 1, onder a) – Bevoegde rechter voor verbintenissen uit overeenkomst – Gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan passagiers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten – Verordening (EG) nr. 261/2004 – Artikelen 5, 7, 9 en 12 – Verdrag van Montreal – Bevoegdheid – Artikelen 19 en 33 – Vordering tot compensatie en vergoeding van de schade als gevolg van de annulering en vertraging van vluchten)

(2019/C 432/08)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale ordinario di Roma

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli, Patrizia Padroni

Verwerende partij: easyJet Airline Co. Ltd

Dictum

- 1) Artikel 7, punt 1, artikel 67 en artikel 71, lid 1, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, en artikel 33 van het op 28 mei 1999 te Montreal gesloten Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer, dat namens de Europese Gemeenschap is goedgekeurd bij besluit 2001/539/EG van de Raad van 5 april 2001, dienen aldus te worden uitgelegd dat de rechter van een lidstaat bij wie een vordering is ingesteld teneinde zowel de forfaitaire en gestandaardiseerde rechten te doen eerbiedigen die zijn vastgelegd in verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, als de verdere compensatie te verkrijgen die valt binnen de werkingssfeer van dat verdrag, zijn bevoegdheid wat het eerste onderdeel van de vordering betreft, moet beoordelen in het licht van artikel 7, punt 1, van verordening nr. 1215/2012 en zijn bevoegdheid wat het tweede onderdeel ervan betreft, in het licht van artikel 33 van dat verdrag.
- 2) Artikel 33, lid 1, van het op 28 mei 1999 te Montreal gesloten Verdrag tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer dient aldus te worden uitgelegd dat het voor rechtsvorderingen tot schadevergoeding die binnen de werkingssfeer van dat verdrag vallen, niet alleen de verdeling van de rechterlijke bevoegdheid tussen de staten die partij zijn bij dat verdrag regelt maar ook de verdeling van de relatieve bevoegdheid tussen de rechters van elk van die staten.

(¹) PB C 240 van 9. 7. 2018.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 31 oktober 2019 – Repower AG/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), repowermap.org

(Zaak C-281/18 P) (¹)

(Hogere voorziening – Uniemark – Nietigheidsprocedure – Herroeping van de aanvankelijke beslissing van de kamer van beroep, waarbij de vordering tot nietigverklaring van het Uniewoordmerk REPOWER gedeeltelijk was afgewezen)

(2019/C 432/09)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Repower AG (vertegenwoordigers: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein en V. Kling, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: D. Botis en J. F. Crespo Carrillo, gemachtigden), repowermap.org (vertegenwoordigder: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Repower AG wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 259 van 23.7.2018.